UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

ſtitutus ante ſuccedere non poſſit, q̃ excluſo hære-
de inſtituto, vel tpe à teſtatore, aut à prætore ad de-
liberandum præfixo, d.l.q̃diu la 3.cum ibi no.per gl.
30 & ſcriben.Similiter † dicit lex, ꝙ q̃diu pōt hęres ex
teſtō ſuccedere, non pōt ſuccedere hęres ab inteſta
to, hic.n.'eſt ordo traditus à lege duodecim tabula
rum: Et ideò niſi hæres inſtitutus tpe, uel aliter ex-
cluſus fuerit, hęres ab inteſtato non pōt ſuccedere,
nec ei currit tp̃s ad petendam bonorum poſſeſſio-
nem, vel ad adeundū, niſi finito tpe, infra qđ hæres
admitti poterat l.vnica §.1.ff.ſi tabu. teſta. nul. exta.
& dicit tex.in l.ait prætor §.meritò.ff.de iure delib.
ꝙ q̃diu durat, & pendet tp̃s ad deliberādum, bona
hæreditatis interim minui, ſeu vendi non poſſunt,
nec actiones moueri, finito autē illo tpe bona mi-
31 nui, & actiones moueri poſſunt: Item † ſuſpenſi, &
interdicti, donec excōitati in locis illis permanſe-
rint, ſtatim ꝙ loca exeunt, relaxatur ſuſpenſio, & in
terdictum, c.ut uobis cum glo.in verb.donec extra
de ſponſal.& ca.fin.de matrimo.contrac.ꝯ interdic.
32 eccl.Item † immunitas data alicui, q̃diu cā reipub.
ab fuerit, ilico ceſſat, qn̄ abeſſe deſierit l.1.C.de pro-
33 feſſo.medi.lib.10.& † eſt bonus text. in l. fœminæ ff.
de ſenator. ubi mulieres coruſcant radijs marito-
rum ēt poſt illorū mortē, donec, & q̃diu alij inferio
ris conditionis, & gradus non nupſerint, & ſtatim
quo inferiori nuptæ fuerunt, dignitatē priorē amit
tunt: Et ſic ꝯſtat, has dictiones facere ſtare quid in
pendenti, & in ſuſpenſo l. ſi emptorē ff. de peric. &
commo.rei vend.& eſt tex.melior, q̃ ſit in iure in l.
ſufficit ff.de condi. indeb. & c. cauſam matrimonij
extra de probat. Et ideò ex quo ſtatutū hoc voluit,
ꝙ ſoror, ſeu eius filia per ea, q̃ dicta fuerunt, nō poſ-
ſit ſuccedere, donec maſculi ſuperſunt, illa non dēt
dici excluſa, ſed ſuſpenſa à ſucceſſione fratris, quia
interim maſculus dicet hæres inſolidum, arg.no.in
l.2.ff.ſi pars hæred.peta. & illo mortuo dicet remo-
tum obſtaculū ipſi fœminæ, quæ poterit defuncto
ſuccedere in portione ſua, in qua putuiſſet de iure
cōi ſuccedere, ſi ſtatutū illam non excluſiſſet, & hac
de cā dicetur eſſe hæres anormala, ut uoluit Bal. in
d.ca.1.§.quin ēt per gl.Inſtit.de eo, cui liber.cau. Et
ita conſuluit D. Franciſcus Tigrini de Piſis vir ma-
gnæ ſcientiæ, & ſanctæ vitæ: & hanc opinionem vl-
tra Bar.in locis allegatis, & alios, quos ſup.citaui, ſe-
quuti ſunt docto.magis cōiter, quos ad ſaturnitatē
cumulauit p̃fatus D.Conſultor, pluresq; alios ēt re-
ferunt Moder.in d.§.quin ēt poſt Cyn.in l.1.ff.de ꝯd.
& demon.& in l.1.C.de adul.quos referre eſt ſuper-
fluum, cum uideri poſſint: Et cum ſuper hoc ſecun-
do dubio ipſe D.Cōſultor latiſſimè inſteterit, ideò
ſuper illo vlterius non eſſe inſiſtendum putaui.

¶ Quoad tertium, an D.Marſubiliæ, quę nunc petit
ſe admitti debere ad illā partē hæreditatis Raphae-
lis, ad q̃ de iure cōi potuiſſet admitti, ſi à ſtatuto nō
fuiſſet ad tp̃s, ut ſupra, excluſa, obſtet exceptio præ-
ſcriptionis triginta, & quadraginta annorum, qui la
pſi ſunt à die obitus Raphaelis, an verò tp̃s præſcri-
ptionis illi currere cœperit à die mortis Thei vlti-
mo loco defuncti, non inſiſtendo in argumentatio
nibus ꝯcludendū eſſe, & de iure veriſſimū fore cen
34 ſeo, † ꝙ ipſa D.Marſubilia ſit admittenda, aliqua prę
ſcriptione nō obſtante, quia ſtantib.diſpoſitis in di-
cto ſtatuto, ipſa nō potuit admitti, nec quoad eam
dies ceſſit, nec venit, ex quo cenſet à ſtatuto uocata
ſub ꝯdōne, ſi fratres, & filij fratrū, & ſic ſi maſculi de
fecerint, & eſſe deſierint ꝑꝑ illa uerba, & donec, &
35 quouſq;, † q̃ faciunt ꝯdonem, qn̄ apponunt, ut di-
ſpō, ſeu beneficiū præambulum differat in aliquem
euentū incertū d.l.ſufficit ff.de cōd.indeb.l.qui con
cubinā §.pen.ff.de lega.3.& declarat Bart.in l.1.in 4.
col.uerſi.& quæro ff.de cond.& dem. nā de iure cōi
filia ſororis cum filijs fratrum ad ſucceſſionē auun
culi uocata eſſet, ut in auth.poſt fratres la 2.& in cor
pore, vnde ſumitur C.de leg.hæred.quod ius ſucce
dendi fuit à ſtatuto ſuſpenſum ꝑ illas dictiones do
nec, & quouſq; in euentum futurum incertum, vc3
donec, & quouſq; maſculi ſupereſſent, ergo dicent
conditionē denotare: Idem, ſi diceremus, tales di-
ctiones fuiſſe adiectas ad limitationē beneficij, ſeu
diſpōnis præambulæ, ideſt, ut duret in euentum ali-
cuius caſus l.4.in prin.ff.de ſeruit.& per Bar. in d.l.1.
ergo ante mortē oīum vc3 Thei, & Hieronymi D.
Marſubilia agere, & petere non potuit l.cedere diē
36 ff.de uerb.ſign.Quo fit, † vt ipſi non incœperit tēpus
p̃ſcriptionis currere, niſi poſtq̃ ceſſit, & uenit dies,
ſeu conditio, ꝙ oēs maſculi defecerint, fuerit adim
pleta l.cum notiſſimi §.illud C.de præſcri. xxx. ann.
& ibi gl. doct. quia non ualenti agere non currit p̃-
ſcriptio l.1.in fi.C.de annali except. Sed à die, quo
Theus vltimus defunctus eſt, non ſunt lapſi niſi xij.
aut xv.anni, & ad p̃ſcribendum ꝯ eum, qui ut hęres
ſuccedere pōt, requirit tp̃s triginta annourm ꝙ dat
ad adeundum d.§.illud, l.ſicut C.de p̃ſcrip.xxx.ann.
l.licet cum gl.& l.ſeq.C.de iure delib. ibiq; Barto.&
alij ſcriben.ergo &c.¶ Secundo facit tex.not.in d.l.
quādiu la 1.innctal.quamdiu la 3.ff.de acq.hære.ibi
idcirco denegandas primo actiones, & circa præſti
tuendū tp̃s ſubſtituto, quia intra diem primo præ-
ſtitutū neq; adire hæreditatem pōt, neq; pro hære-
de gerere.¶ Tertio optimus eſt tex.in d.l.1. ff.ſi tab.
teſta.nul.exta.iuncta l.quādiu la 2.ff.de acq.hære.ubi
quandiu pōt admitti hęres ex teſtō, non pōt ſucce-
dere hęres ab inteſtato, & tunc hæres ab inteſtato
poterit uenire, & illi tp̃s incipiet currere, qn̄ hęres
inſtitutus repudiauerit, uel lapſum fuerit tp̃s datum
ad adeundū, & deliberandū, & non prius.¶ Quarto
37 † induco text.in ca.licet de ſuppl.negli.prælat.& in
c.quia diuerſitatem de conceſ.pręb.ubi tp̃s datum
ad eligendū, ſeu conferendū non currit impedito,
& non ualenti conferre, nec eligere, & illi, ad quem
ex negligentia alterius poteſtas ꝯferendi, & eligen-
di deuoluit, non incipit tp̃s currere, niſi finito tpe
38 primi.¶ Quinto † eſt optimus tex.in l.æquiſſimū in
prin.& in §.1.ff.de bon.poſ.ſm tab.ubi primo defert
liberis præteritis bonorū poſſeſſio ꝯ tabulas, mox ſi
inde ſit occupata, iudiciū defuncti ſequendū eſt, &
ideò expectandi ſunt liberi præteriti, quādiu bono-
rum poſſeſſionē petere poſſunt, & ſi tēpus petendæ
bonorum poſſeſſionis finitū fuerit, aut ante deceſſe
rint, aut repudiauerint, uel ius bonorū poſſeſſionis
amiſſum fuerit, tunc reuertet bonorū poſſeſſio ſm
tabulas ad hęredes ſcriptos, quib.non dicet tempus
currere, niſi excluſis liberis, ut ſup.arg.l.vnicæ §.j.ff.
ſi tabu.teſta.nul.exta.l.1.in fi.uer.& ibi gl.in uer.pro-
perantius C.qui admit.l.j.§.ſed videndū ff.de ſucce.
edic.& §.pe.Inſt.de bo.poſſ.ergo aduerſus D.Marſu
biliam nō potuit præſcriptio inchoari, niſi poſt quā
ei ius fuit delatum, quod quidem fuit, omnib. ma-
ſculis, à quib.ipſa excludebatur, deficientibus, nam
uno ſolo ſuperſtite ēt ab illo excludi dicebatur, &
ideò nō potuit agere, nec admitti, nec ſibi tempus
interim currere per prædicta. Et qm̄ hęc uera ſunt,
& iuri conſona, ulterius non inſiſto, cū de ſimplici
fuerim ſubſcriptione, & approbatione requiſitus.

SVMMARIVM.

1 *Subſtitutio facta de una perſona, vel uni perſonæ ad aliam tra hi non debet.*
2 *Subſtitutio loquens de una perſona ad aliam non extenditur,*

nec

nec de uno caſu ad alium caſum diſſimilem.

3 Sorores de iure communi patrueles excludunt.

4 Idem eſt etiam ſtatuto excludente ſorores tantum, quando cõcurrerent cum fratre, uel filio fratris

5 Idem eſt etiam ſtatuto excludente matrem defuncti, quando cum ea patruus, uel filius patrui concurreret.

6 Sorores ſunt agnatæ, et magis à lege uocatæ ſunt ad ſucceſſionẽ, quam mater: & quo iure mater ad ſucceſſionem admittatur.

7 In ſucceſſione inteſtata inter collaterales hoc eſt regulare, ꝙ proximiores in gradu præferantur remotiorib. præterquam in caſu, in quo filius fratris cum fratre defuncti concurreret ad ſucceſſionem patrui.

8 Statutũ à regulis iuris exorbitãs loquẽs in caſib. ſimplicib. caſum mixtum non cõprehendit, maximè qñ militat diuerſa rõ.

9 Cõceſſio principis facta cũ relatione ad aliã cõceſſionẽ prius ab alio factã, licet prima, ad q̃ refertur, nõ inueniat̃, tñ non redditur inualida, ſed ſtatur ſecundæ ẽt de contentis in prima.

10 Conceſſio pro remuneratione beneficiorum non dicitur feudũ.

11 Verba donauit, ſeu donationẽ fecit in conceſſione poſita, & ſæpius geminata non feudum, ſed meram donationẽ continent, licet aliqua uerba in conceſſionem poſita feudalem conceſſionem poßent inferre nu. 13.

12 Feudum, & donatio differunt.

14 Teneri ad præſtandũ fidelitatem, et homagiũ, et perſiſtere in fide, et deuotione alicuius differunt, et quid utrunq; importet.

15 Fidelitatis, ſeu ſubiectionis iuramentum feudi recognitionem neceßario non infert.

16 Inueſtitura non ſemper neceßario feudi conceſſionem infert, ſed quandoq; liberam donationem.

17 Feudum non ob aliquam cauſam, ſed ex beneuolentia, & liberalitate concedentis datur.

18 Conceſſionem fuiſſe allodialem, & non feudalem, in dubio eſt interpretandum.

19 Et maximè quandò pro maiori parte ſigna, & uerba conceſſionis arguunt eſſe donationem, & allodialem conceſſionem.

20 In feudi conceſſione nec pretium certum, nec alia, quæ ſunt de natura emptionis, & uenditionis, interueniunt.

21 Argumentum de emphyteoſi ad feudum procedit, præterquã in ijs, in quibus expreſſè aduerſantur.

22 Feudum, & emphyteoſis ab emptione differunt.

23 Vendens rem particularem ſitam in uniuerſali territorio, & iuriſdictione principis non præiudicat iuriſdictioni, & dominio uniuerſali ipſius principis.

24 Feudum habens uniuerſale à principe dicitur habere directũ dominium locorum particulariũ, quamuis reſpectu uniuerſalis feudi utile habeat.

25 Vaſallus licet non poſſit feudum uniuerſale, ſeu omnes res illius alienare, tamen rem illius particularem etiam quoad directum dominium poteſt alienare: & quomodo alienatio ſaltem ualere poſſit num. 26.

27 Et ſi alienatio non ualeat, ad dominum feudi, & non ad alium ſpectat ius illam reuocandi.

28 Feudi contractus magis accedit beneficio, quam contractui, & ideò ſeparatam ab alijs contractibus naturam habet.

29 Feudum ſi alicui concedatur, recepto certo pretio, dicitur contractus emptionis, & uẽditionis, ẽt ſi non eſſet expreſſum nomẽ emptionis, et uẽditionis, & multo magis, qñ eſſet expreßũ.

30 Feudum titulo emptionis, & uenditionis acquiſitũ dicitur hæreditarium ad omnes hæredes etiam extraneos tranſitoriũ, maximè ſi etiam pro hæredibus ſit acquiſitum.

31 Hæredum appellatione in acquiſitis mediante emptione, & uenditione fœminæ quoque continentur.

32 Maſculinum in contractibus quòd non comprehendat fœmininum, quando uerum ſit, & quando non.

33 Filiorum appellatione fęminæ quoque comprehenduntur, & multo magis, ſi qualitas hæredum adiungatur.

34 In ſucceſſione feudi acquiſiti mediante pecunia ſeruatur ius commune, & non ius feudorum.

35 Emphyteoſis ſi à principio fuit conceßa uni pro ſe, filijs, & nepotib. maſculis, & illis deficientib. pro fœminis: deinde per diuiſionẽ, aut aliter trãſeat ad duas lineas, quouſq; aliqui de una linea extant, ẽt ſi fęminæ ſint, alij de alia, linea, ẽt ſi maſculi ſint, admitti nequeunt: et an idem in feudo num. 37.

Idem eſt ẽt, ſi emphyteoſis à principio fuißet pluribus conceſſa num. 41.

36 Cap. 1. in prin. de eo, qui ſibi & hæred. declaratur.

38 Fęminæ in feudis ſecundũ illorum naturam non ſuccedunt.

39 In emphyteoſi etiam eccleſiæ deſcendentes fęminæ de ſui natura ſuccedere poßunt.

40 Pater, qui acquiſiuit aliquid pro ſe, filijs, et nepotib. cenſetur magis diligere filios, ſeu filias unius ſui filij in portione ei delata, & acquiſita, quam alium filium ſuum, ſeu ex illo deſcendentes etiam maſculos.

EPITOME.

IN ſucceſſione inteſtata defuncti ſi cõcurrant ſoror, et frater patruelis, ſoror admittitur excluſo patruele, ẽt ſtante ſtatuto, quod ſorores excludit, quando cum fratre, uel filio fratris concurrunt, ac matrem excludit, quando patruus, uel filius patrui cum ea concurreret.

Conceſſionẽ caſtri remunerationis gratia factam per uerbũ dono, uel titulo emptionis, et uenditionis acquiſitam pro ſe, & filijs, & hæredibus, non eße feudalem, ſed allodialem, & donationem, ſeu emptionem, & uenditionem reſpectiuè continere, & ad fœminas quoq; tranſire, oſtenditur.

Emphyteoſis ſi à principio fuit conceßa uni pro ſe, filijs, & nepotib. maſculis, & deficientibus maſculis pro fœminis, uel à principio fuerit plurib. ſic conceſſa, & deinde diuiſa tranſeat ad duas lineas, in quarum altera ſolum fœminæ ſuperſint, extantib. maſculis ex alia linea, fęminas prædictas ſolum admitti, excluſis maſculis ex alia linea, hic probatur.

CONSILIVM CLII.

ET ſi nõ ignoro plures clariſſimos doctores in hac cã ita doctè, & plenè ſcripſiſſe, ut nullus additioni locus relictus ſit, tñ de ſimplici ſubſcriptione requiſitus, ne illotis, ut ita dixerim, manib. materiam hanc uidear pertractare, paucula adijciã: Iulius qui ex Petrablancha vxore quatuor habuit filios, Antoniũ, Lucretiã, Annã, & Iuliũ poſthumum ita poſt patris obitum nominatum, ſuum condidit teſtm̃ cum inſtitutionib. & ſubſtitutionib. de quib. in eo hr̃. Poſtea obijt, cui tanq̃ hæredes inſtituti in effectu ſucceſſerũt Petrablãca uxor, Antonius, & Iulius poſthumus. Deceſſit mox Antonius poſt ſe relictis Nicola, Catherina, & Anna filijs legitimis, & naturalib. deinde mortua eſt Petrablancha inſtitutorum filiorũ mater, & cohæres. Poſtea diẽ functus eſt Iulius poſthumus relicto filio, & hærede Caio. Poſtremo Nicola ab inteſtato deceſſit ſine liberis, ſed ſuperſtitib. eius matre, itẽ Catherina, & Anna ſororibus, & Caio patruele; inter quos ultimos ſuperſtites, lis, & quæſtio orta eſt ſuper bonis, & ſucceſſione d. Nicolæ, ac de plurib. dubitari contingit: Primo, utrum locus ſit alicui ſubſtitutioni factæ in teſtõ Iulij antiquioris, ut dictus Caius admitti ualeat, excluſis dictis ſororib. Secundo pręſuppoſito, Caium non poſſe ad bona dicti Nicolæ ex aliqua ſubſtitutione uenire, quis ab inteſtato illi ſuccedere poſſit tàm ex forma ſtatutorum loci, q̃ de iure cõi. Tertio præſuppoſito, ſorores debere ab inteſtato ſuccedere, excluſo Caio patruele, utrum ipſæ quoq; poſſint admitti ad ſucceſſionẽ tã castri Montiſbelli, q̃ bonorum emphyteoticorũ iam diu conceſſorũ ab abbate. S. Chriſtophori, excluſo Caio. Quoad primũ concludendum eſſe arbitror, non eſſe, locum alicui ſubſtitutioni factæ in dicto teſtõ Iulij: nam prima ſubſtitutio facta ꝑ hæc uerba, & ꝙ pars præmorientis deueniat in ſuprauiuentes maſculos, & eorum filios maſculos, legitimos, & naturales pleno iure, & æquali portione, dr̃ facta Antonio, et Petræblanchæ ſolummodò, quia

ad

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

ad ipſos tm̄ refertur,cum poſt illorum inſtitutionē
facta ſit de alijs filijs teſtatoris,& de eorum filijs,&
ſic de nepotib.teſtatoris in caſu, quo alter dictorū
Antonij,& Petræblanchæ præmoreretur,ꝙ pars p̄-
morientis in ſuprauiuentes,& eorum filios deueni
re deberet.Et cum ipſe Antonius deceſſerit ſuper-
ſtite Nicola filio,ipſe Nicola fuit quoad partem il-
lius ex ſubſtōne admiſſum:ſimiliter, cū Petrablan-
cha deceſſerit ſuperſtitib.Antonio,& Iulio poſthu
mo filijs,illi ex ſubſtitutione ad eius partē, uocati,
& admiſſi fuerūt: & ꝯñr hmōi prima ſubſtō effectū
ſortita fuit ex morte dictorū Antonij,& Petræblā-
chæ,quorū filij fuerunt ex p̄dicta ſubſtōne admiſſi,
vcȝ Antonius,& Iulius poſthumus ad partē Petræ
blanchæ,ad partē uerò Antonij Nicola eius filius,
& non Caius, qui ſi poſſet dici ſubſtitutus, diceret
uocatus ad patrem Iulij poſthumi patris ſui, non
aūt ad patrē Nicolæ,nec ad illius bona,ex quo pri-
ma ſubſtō nō Nicolæ nepti,ſed ſolū Petręblanchę,
& Antonio facta dr̄, ut uerba ſubſtōnis demōſtrāt:
1 † ergo ad aliam perſonam extendi non debent, ꝗa
de alia non loquuntur,ut in l.commodiſſimè cum
ibi not.per Bart.ff.de lib.& poſthu.Soc.in l.1.col.15.
in 2.limitatione,& in 20.col.in vlt.limita.ff.de vulg.
&pup.&per Io.And.in addit.ad Spec.in tit.de teſta.
in §.in primis in vlt.addit.magna.Si uerò dicta pri-
ma ſubſtō intelligatur facta in caſu,quo Antonius,
& Petrablancha teſtatori præmorerētur,prout uer
ba illa & quod pars p̄moriētis &c. vñr innuere,tūc
dico illam ſubſtōnem,eiusq; caſum non eueniſſe,
cum Antonius,& Petrablancha hæredes inſtituti
non ipſi teſtatori p̄mortui,ſed ſuperſtites fuerint:
Ergo nullo modo Caius pōt dici uocatus ex dicta
prima ſubſtōne ad bona ipſius Nicolæ ꝑ illius mor
tem.¶ Similiter ex ſecunda ſubſtōne facta per illa
uerba &ſi aliquis,uel aliqui dictorum ipſius teſtato
ris &c.Caius non pōt dici uocatus poſt mortē Ni-
colæ ad illius bona,qm̄ facta fuit filijs maſculis ip-
ſius teſtatoris in caſu,quo aliquis, uel aliqui dicto-
rum filiorū maſculorum qñcunq; decederent ſine
liberis maſculis:oēs aūt filij maſculi teſtatoris de-
ceſſerunt cū liberis maſculis,Antonius vcȝ ſuper-
ſtite Nicola eius filio,& Iulius poſthumus Caio, er
go illi ſubſtōni locus non fuit, cum per exiſtentiā
liberorū euanuerit,ut per totam l.ex facto cū ſimil.
ff.ad Treb.Pręterea per illā ſubſtōnem uocatæ fue-
runt filiæ fœminæ ipſorum filiorum inſtitutorum,
& non filij,nec deſcendentes maſculi illorū, & ꝯñr
Caius,qui fuit filius Iulij poſthumi,non dr̄ per illā
uocatus,ergo non pōt ex ea uenire ad bona,& ad
2 partē bonorū dicti Nicolę,ꝗa † ſubſtitutio loquēs
de una ꝑſona ad aliā non extenditur,nec de uno ca
ſu ad aliū caſum diſſimilē,ut ꝑ doct. maximè Soc.
in d.l.1.& per Io.Andr.in d.addit.& Oldra.in conſi.
141.cū ſequen.& conſ.177.cū multis alijs,q̄ poſſent
allegari.¶ Minus ēt dictus Caius admitti pōt ex ter
tia ſubſtōne facta per illa uerba, & ſi dicti inſtituti,
& ſubſtituti decederent abſq; liberis ſimpliciter:
nam in caſu illius ſubſtōnis uocatæ fuerunt filiæ ip
ſius teſtatoris,vcȝ Lucretia,& Anna, & nō Caius,
ſeu nepotes maſculi ex filijs teſtatoris,ex nullo igiť
ſubſtōnis capite dictus Caius uocatus dici pōt ad
effectū,ut ex aliqua ſubſtōne in bonis Nicolæ ſuc-
cedere poſſit. Similiter nec ſorores Nicolæ, vcȝ
Anna,& Catherina poſſunt ex aliqua ſubſtōne ue-
nire,non ex prima,quia filij,& nepotes maſculi te
ſtatoris per ea uocati fuerunt,nec ex ſecunda, qm̄
filię fœminæ filiorum teſtatoris fuerunt ſubſtitutæ
in caſu,quo aliquis,ſeu aliqui filiorū maſculorum
decederent ſine filijs maſculis,ſed ipſi cū filijs ma-
ſculis deceſſerunt, ut ſupra, igitur ex illa ſubſtōne
uenire non poſſunt. Quare ſuper aliqua ſubſtōne
in dicto teſtō facta non eſt ulterius diſputandum.
¶ Capio nunc ſ᷑m dubium, quis dicto Nicolæ ab
inteſtato ſuccedere debeat,ſorores ne ſuæ, an Ca-
ius frater patruelis?Si quæramus de iure cōi,res cla
3 ra eſt, † ꝙ ſorores ipſos patrueles excludūt, ut eſt
tex.in auth.poſt fratres la 2.C.de legit.hære.&in cor
pore,l.conſanguineos eo.tit.& inſt.de legit.agna.&
ſucceſ.pro totū.Si uerò quæramus de iure munici
pali,& ſtatutario loci, idem eſſe concludendū di-
4 co,† ꝙ hoc in caſu,de quo agitur, ſorores Nicolæ
ſunt ab inteſtato admittendę, excluſo Caio fratre
patruele;qm̄ ſtatutum mihi exhibitum in caſu iſto
nō diſponit,ergo iuris cōis diſpoſitioni ſtandū eſt
arg.l.cōmodiſſimè.ff.de lib.& poſth.l.ſi extraneus
C.de ꝯdi.ob cām.& l.ſi cū dotem in prin.ff.ſol. ma-
trimo.loquitur.n.ſtatutum primo in caſu, quo ſo-
rores defuncti cōcurrerēt cū fratre uel filio fratris:
qui caſus eſt à noſtro diuerſus,qm̄ frater eſt in ſecū
do gradu,& filius fratris in tertio §.ſecundo cū §.
ſequenti inſt.de grad.cogn.l.1.§.ſecūdo,& §.tertio
& l.iurecōſultus.§.ſecundo.& §.tertio.ff.de gra.fra-
tres uerò patrueles inter ſe ſunt in quarto gradu,ut
in iurib. proximè allegatis in §. quarto. Ergo aliud
eſt,ꝙ ſorores cū fratre uel filio fratris cōcurrant,
aliud,ꝙ cū patruele ut quoad ſucceſſionē probať
in d.auth.poſt fratres la 1.iuncta auth.poſt fratres la
2.C.de legit.hæred.Primus igitur caſus ſtatuti, dū
loquitur de collateralib. caſum noſtrū non cōpre-
5 hendit.¶ Rurſus † ſtatutū loquēdo de collateralib.
loquitur,qñ patruus,uel filius patrui cum matre de
functi concurreret,quo caſu uoluit matrē fore ex-
cludendam,ut ex uerbis ſtatuti expreſsè colligiť.
Ergo qñ filius patrui, & ſic patruelis cum ſororib.
defuncti concurreret,caſus hic à ſtatuto nō eſt ꝓ-
uiſus,& ꝯñr remanet ſub diſpoſitiōe iuris cōis per
prædicta.Nec eſt mirum,ſi ſtatuētes uoluerunt ma
6 trē excludi,& nō ſororē à filio patrui,ꝗa † ſorores
ſunt agnatæ,ut Inſtit.de legit.agnat.ſucceſſ.& ma-
gis à lege uocatæ ſunt ad ſucceſſionē, q̄ mater,cū
ſorores uocentur ex lege.12. tabularū inſtit. de le-
git.agnatorū ſucceſſione & in l.lege 12.tabularū.C.
de legitimis hęred.mater uerò illo iure tanq̄ co-
gnata eſſet incognita, niſi per ſenatusconſultum
Tertullianū ex poſt facto ſibi fuiſſet prouiſum, ut
inſt.de ſenatuſconſ.Tertul.in prin.Cū ergo in dicto
ſtatuto ſolum hi duo caſus fuerint expreſſi,& nō il
le,qñ ſorores cum fratre patruele concurrerent,ſe-
quiť,ꝙ in hoc caſu noſtro ſtandū erit diſpoſitioni
iuris cōis,qđ excludit patrueles tanq̄ in gradu re-
motiores ꝑꝑ ſorores,quę ſunt in ſecundo gradu:&
7 † hoc eſt regulare in materia ſucceſſionis ab inte-
ſtato inter collaterales,ꝙ gradu proximiores p̄ferā
tur remotiorib.ut in §. ſi plures inſtit. de legit.agn.
ſucceſſ.cū ſimi.præterq̄ in caſu,in quo filius fratris
cū fratre defuncti ꝯcurreret ad ſucceſſionē patrui
auth.ceſſante,auth.poſt fratres la 1. C. de legit.hæ-
red.in auth. vt frat. fil. cum ibi not. per glo. & do-
cto.¶ Præterea mihi in facto præſupponitur, quòd
mater Nicolæ,ſorores,& Caius frater patruelis ſuꝑ
ſunt:igitur hic caſus mixtus non debet cōprehen-
di ſub ſtatuto loquente de caſib.ſimplicib.p̄ſuppo-
ſito abſq; ueritatis p̄iudicio,ꝙ ſtatutū caſum hunc
cōprehenderet,qñ ſorores,& patrueles cōcurrerēt,
8 qđ negatur,ut dictum fuit: † qm̄ ſtatutū a regulis
iuris exorbitans,quale eſt ſtatutū propoſitū,loquēs
in caſib.ſimplicib.caſum mixtum non cōprehēdit
ad tradita per Bar.& per alios doc.Alex.& Soc.in l.
2.in prin.ff.de uerbo.obliga.& hoc maximè,qñ mi-
litat

litat diuerſa ratio,ut ibi,at in caſu noſtro rō mili-
tat diuerſa,qm̄ ſi quilibet ſtatuti caſus de per ſe cō-
ſideretur,in nullo ſorores ipſæ dicentur excluſæ à
matre,nec ēt à fratre patruele, nā mater à patruo,
& filio patrui excluditur,ergo magis excludetur à
ſororib.q̄ ſunt proximiores,q̄ ſint patruus,eiusq; fi
lius, ut clarum eſt d.l.1.d.l.iureconſultus, & inſtit.
de gradib.¶ Adde,ꝙ ſi ſoror uincit patruū, eiusq;
filiū d.auth.poſt fratres,magis ergo uincet matrē,q̄
à patruo,& eius filio uincitur,q̄a ſi uinco uincētē
te,multò magis uinco te l.de acceſſionib. ff.de di-
uer.& tēp.p̄ſcrip.cū ibi not.p̄ gl.& doc.& q̄uis ſtatu
tū aliū caſum cōſideret,ꝙ frater,& filius fratris ſo
rorē à ſucceſſione defuncti excludit,p̄p̄ hoc tñ nō
ſequitur,ꝙ frater patruelis,q̄ eſt remotior ſorore,
& fratre, & filio fratris,debeat ſororē excludere,
ſed potius è ɔ̄:& ad p̄dicta faciūt, q̄ hñr plenè per
Alex.in l.illā col.5.C.de colla.ubi plura ponit, quæ
aliter non refero. Et ex his cōcludēdū eſt,ipſas ſo-
rores in caſu occurrēti eſſe p̄ferendas Caio quoad
bona,& ſucceſſionē dicti Nicolæ.¶ Venio ad ulti-
mum,an ſorores quoad partē,q̄ fuit dicti Nicolæ,
p̄ferantur Caio in ſucceſſione Caſtri Montisbelli,
& bonorū emphyteoticorū ab eccleſia S.Chriſto-
phori conductorū:in quo primo uidēdum eſt, q̄d
iuris reſpectu partis dicti Caſtri,q̄ fuit conceſſa cā
remunerationis,& donationis,utrū illa fuerit con
ceſſio feudalis,à qua fœminæ excluduntur iuribus
uulgarib.an uerò fuerit ɔ̄ctus donationis.Secūdo,
q̄d iuris reſpectu dictarū terrarū dicti caſtri, quas
Petrablancha,Antonius,& Iulius poſthumus eme
rūt.Tertio,q̄d iuris quoad dicta bona emphyteoti
ca.Subdam & ultimo,vtrū dicto Caio debeat ſal-
tē ex perſona ſui patris legitima, & Trebellianica
in bonis,q̄ d.Nicola tenuit & poſſedit.Quoad pri-
mū,& ſm̄ concurro cū concluſione facta ab alijs
Excel.aduocatis ad fauorē Antoniæ,& Catherinę,
ꝙ fuerit partim donatio,& partim uenditio,& nul
lo modo feudalis conceſſio : & ideò pars caſtri,q̄
fuit Nicolæ,qui ab inteſtato deceſſit, potuit ad p̄fa
tas filias illius Antoniā,& Catherinā trāſire. Quod
aūt fuerit pro parte donatio,inſpiciēda,& cōſiderā
da eſt cōceſſio facta olim per Magnificū D.Guido
9 nemantoniū ipſi D.Antonio de ſtatis; † q̄ licet nō
reperiatur,tñ ex quo de ea ſit mentio in conceſſio
ne poſtea facta per Eccellentiſſ.& Illuſtriſſ.D.Ducē
qui ſup illa ſe fundat,uerbis poſitis in dicta conceſ
ſione ſtandū eſt,illaq; fidē facere dñr,arg.clem.1.de
probat.ibiq; Abb.Cardin.& oēs:& in p̄prijs termi
nis faciunt ea,q̄ uoluit Dec.in cōſ.169.in 3.col.ubi
uoluit,ꝙ qñ princeps fecit conceſſionē habita rela
tione ad primā ab alio prius factā,ſi prima non re-
periatur,ob hoc tñ cōceſſio nō redditur inualida,
ſed ſtatur ſecundæ ēt de contentis in prima,q̄d eſt
notādū pro declaratione eorū,q̄ hñr in auth.ſiquis
in aliquo C.de eden.At in conceſſione,ſeu confir-
matione Illuſtriſſ. & Excell. Ducis dr̄, ꝙ Illuſtris
Comes quondā Guidoantonius ſuadentib.meritis
fide,& probitate nobilis quondā uiri Antonij de
ſtatis,qui diu ad eius ſeruitia ſteterat,& fideliter ſe
geſſerat &c.eidem Antonio donauit, ſeu potius
remunerationis titulo p̄ ſe,& hæredib. ſuis caſtrū
Montisbelli cū omnib.ſuis &c.In primis pondero
10 ꝙ † hæc cōceſſio facta fuit pro renumeratione be
neficiorū,& ſic ex quadā naturali obligatione,qua
Comes ipſe D.Antonio tenebatur,arg.l.ſed ſi lege
§.conſuluit ff.de petit.hæred.c.cū in officijs extra
de teſtamen.gl.notab.in c.1.14.q.1.ergo non vr̄ eſſe
feudū,q̄d datur ob fidelitatem,& ſeruitiū futurū,
non aūt p̄teritū, itē q̄d datur ex mera liberalitate,
& non ob cām,ut eſt tex.in c.1. §. beneficiū in q̄b.
cau.amitt.feud.¶ Secūdo ponderāda ſunt illa uer
ba poſita nedū in antiqua ſed in noua ēt cōceſſio-
ne,quib.dr̄,ꝙ donauit,& pro remuneratione con-
11 ceſſit,ut in eadē fide,& deuotione perſiſtāt,† quæ
uerba donauit,ſeu donationē fecit reiterata,& ſæ
pius geminata fuerunt,ergo nō feudū,ſed meram
donationē continent,argum.l.1.ff.de donat.uel ſal
tē cenſetur donatio ob cām,hoc eſt ob merita,ue-
luti uerba ipſa demōſtrāt,argum.d.l.1. §.1.& l.aqui
lius regulus ff.de donat.nam à nomine cognoſcun
tur ɔ̄ctus,ut in l.1.ff.de præſcrip. uer.l.iuriſgentium
12 in prin.ff.de pactis: † Aliud aūt eſt feudum,& aliud
donatio,ut hr̄ in l.ex hoc iure ff. de iuſti.& iure
poſt gl.& in rub.& in l.1.C.de iure emphyt. igitur à
ſuis nominib. cognoſcentur. Et ideò cū Illuſtriſſ.
Dux his uerbis uſus fuerit donatione, remunera-
tione &c.infertur,ꝙ fuit donatio, non aūt feudalis
conceſſio,ut in terminis uoluit Oldra.in conſ.159.
Ex præſenti themate,qui multipliciter pro hac par
te argumentatur:& à fortiori hoc dicendū eſt in
13 caſu,de quo agitur,† qm̄ in caſu Oldradi fuerunt
aliqua uerba expreſſa, q̄ feudi conceſſionē inferre
poterant,ut eſt inueſtitura,& præſtatio ſeruitiorū,
argum.c.1.de feu.cognit.c.1.p̄ quos fiat inueſt.Bal.
in c.1.de capit.corrad. & in c. 1. in quib. cau. feud.
alien.circa fin.cum ſimil.& tñ ex quo dominus con
cedens uſus fuit uerbis donamus,& alijs donatio-
nē ſignificantib.ipſe uoluit donationē, haud feudi
cōceſſionē facere:At in caſu noſtro Illuſtriſſ.Dux
nullo uerbo fuit uſus,q̄d neceſſario feudū impor-
tet,ſed potius clarā donationē,ergo &c.¶ Nec ad
uerſantur uerba illa poſita in conceſſione,ſeu cō-
firmatione per Illuſtriſſ.Ducem facta, & in eadē fi-
de,& deuotione perſiſtant, ac erga nos, ſtatumq;
noſtrū laudabiliter,& benè ſe gerāt:q̄ uerba feudū
& homagium,hoc eſt ſubiectionem, & fidelitatis
iuramentum ſignificare vñr,ut in c.fi.cum gl.extra
de reg.iur.Bal.in conſ.159.In Chriſti nomine &c.
14 quæritur in 1.uol.Quia † aliud eſt quem teneri ad
p̄ſtandum fidelitatē,ſeu homagium, ut ſupra pro-
ximè,aliud perſiſtere in fide,& deuotione illius,a
quo donum,ſeu beneficium quis conſequutus fue
ris,primū.n.ſapit feudi naturā,Bal.in d.conſ. ſm̄ ue
rò eſt quid indifferens,ꝙ propriè ſubiectorum, &
ſubditorū omnium concernit obediētiam circa
tributorum præſtationē,ut in l.a legatis cū ibi not.
C.de uectigal.& commiſ.l.in fraudem,l.mediterra
neæ C.de annonis,& trib.lib.10.c.ſolite de maio.&
15 obed.¶ Præterea † fidelitatis,ſeu ſubiectionis iura
mentū ſe habet ad plura diuerſa, neq; feudi reco-
gnitionē neceſſario infert,ut in c.ego cū ibi nota.
16 per Abb.& alios extra de iureiu. ſicut † inueſtitu-
ra,ſeu uerbum inueſtire feudi cōceſſionem neceſ-
ſario non infert,ſed qñq; liberā donationem,ut uo
luit Ange.in conſi.252.ſuper primo dubio, Bald.in
conſi.301.in bonis feudalib. in 3. uol. & Decius in
cōſ.193.hoc nō negat,& probatur in c.auctoritate
per gl.& doct.cōiter extra de inſtitut. verba igitur
hæc inueſtire,fidem,& deuotionē habere,& hmōi
feudum non arguunt,niſi ex alijs uerbis ēt hoc col
ligatur,cum illa poſſint importare ēt uel tranſla-
tionem poſſeſſionis,uel donationē, uel ſubiectio-
nem,& obedientiā,prout arguet ſubiecta materia,
& uerborū alia conceptio,ut ex prædictis colligit.
At hoc in caſu ad ſunt uerba,q̄ potius meram, uel
uel ob cām donationem continent,q̄ feudalē cō-
ceſſionē,ut eſt uerbū donaſſe,& uerba illa,ſeu po-
tius remunerationis titulo,& ibi ꝙ eandē donatio
nem,& remunerationē comprobare uelimus &c.
& ibi ſupraſcriptā donationē,& remunerationem
cū omnib &c.q̄ uerba,ut dictū eſt, magis ad alium
contra-

ꝯtractũ, q̃ ad feudũ ſe habent, ergo &c. Quod ſuadeſ,
quia facta fuit hmõi conceſſio ob cãm remunera-
tionis, ut in literis ſæpius eſt repetitum: Vnde feudi
17 conceſſionẽ non continet, qm̃ † feudũ non ob aliq̃
cãm, ſed ex beneuolentia, & liberalitate concedẽ-
tis daſ, ut in c.1. in fi. in quib. cau. feud. admitti. Nec
adeſt ſignum aliqđ neceſſario inferens feudũ, quia
nullum fuit ſeruitiũ promiſſum iuxta illũ tex. in fi.
uer. nec aliud ſimile: & inquit Decius in d. cõſ. 193.
col. 3. in uerſi. non obſtant &c. ꝙ tunc eſſet donatio
non aũt feudum, ut uoluit Oldra. in d. conſi. 159. qñ
dominus cõcedẽs fuiſſet uſus uerbo donamus, nul
la facta mentione de feud. Itaq; ea, q̃ Deci. ibi uo-
luit, non obſtare, ſed fauere ſororib. vñr, ꝙ non fue
rit feudũ, ſed quid allodiale tranſitoriũ ad oẽs, &
quoſcunq; hæredes; cumq; ſimus in claris, ad con-
iecturas non eſt recurrẽdũ l. continuus §. cũ. ita ff.
18 de uerb. oblig. Et † poſito, ꝙ eſſemus in caſu dubio
aliquib. feudũ, & aliquib. liberam, uel ſaltẽ ob cãm
donationẽ inferentib. ut ex p̃dictis infertur, tñ hoc
in dubio interpretari debemus, fuiſſe conceſſionẽ
allodialẽ, & non feudalem, arg. l. altius cum ibi not.
C. de ſeruitut. & eſt bonus tex. in c.1. §.1. ſi de feud.
fuer. cõten. inter do. & agna. hr̃ per Ioan. And. in ad
dit. ad Spec. in tit. de teſta. in §. ſequitur in fi. quem
refert Alex. in l. fi. in ult. col. C. de edic. diui adr. tol-
19 len. ¶ Præterea † negari non põt, quin pro maiori
parte ſigna, & uerba arguant conceſſionẽ fuiſſe al-
lodialẽ, ſeu donationẽ, aut diſpoſitionẽ diuerſam
à feudo, pauca uerò inferant feudũ, ergo iudicare
debemus conceſſionẽ aliã fuiſſe, atq; diuerſam à
feudo, agu. l. cũ quæritur ff. de ſtatu hom. per Alex.
in l.1. in prin. col.1. ff. de uerb. obligat. Soc. in l.1. in
prin. col.6. ff. de acquir. poſſ. in uer. & ideò &c. opti-
mè ẽt faciunt, q̃ poſuit Decius poſt alios ab eo al-
legatos in conſi. 32. & in conſi. 85. ibi uenio ad fm.
Et pro nunc in hac opinione reſideo aliter nõ rñ-
dendo ijs, q̃ poſſent in ꝯrium allegari, quib. ſatis ſu-
perq; rñſum fuit per alios clariſſimos Conſultores
ad fauorẽ dictarũ ſororum. ¶ Addo tñ, ꝙ prædicta
multo magis procedunt quoad duas terras d. Ca-
ſtri Montisbelli emptas à Magnifica D. Petrablan-
cha, & D. Antonio, & Iulio fratrib. pro pretio duca
torum ſexcentorum, ꝙ non dicatur feudum, qm̃
20 † in feudi conceſſione nec pretium certũ, nec alia,
q̃ ſunt de natura emptionis, & uenditionis, interue
niunt, arg. d. c.1. in fi. in quib. cau. feud. amitt. iuncta
l.1. C. de iure emphyt. & in §. adeò inſtit. de locat. &
21 conduc. † arguẽdo de emphyteoſi ad feudum: qđ
argm̃ ꝓcedit, præterq̃ in ijs, in quib. expreſsè aduer
ſantur ad tradita per Bar. Alex. & alios in l. qđ dr̃,
& in l. ſi mihi, & Titio. ff. de verb. obligat. in l. ẽt ff.
ſolut. matrim. & in l. vt iuriſiurandi. §. ſi liberi ff. de
oper. liber. & optimè hr̃ in c.1. de feudi cognit. Sed
22 † emphyteoſis ab emptione differt, ergo & feudũ:
qđ quidẽ rectè ẽt probari vr̃ in c.1. de allodijs, vbi
ut penitus diuerſa ponuntur: imò per tex. illũ ꝓbaſ
23 unũ, qđ optimè huic noſtro caſui inſeruit, ꝙ † uen-
dens rem particularẽ, q̃ſita ſit in vr̃i territorio, & iu
riſdictione principis, non præiudicat iuriſdictioni,
& vniuerſali dominio ipſius principis. ¶ Præterea
colligitur ex ijs, quæ uoluit Bal. in l.1. C. vnde legit.
24 ꝙ † qui habet à principe feudum uniuerſale, ut re-
gnum, ſeu ducatum, dr̃ habere dominiũ directum
locorum particularium, q̃uis habeat utile reſpectu
25 uniuerſalis feudi: qua rõne attenta † licet uaſallus
nequeat alienare feudum uniuerſale, ſeu res oẽs il
lius, ut in c.1. de prohib. feud. alien. per Feder. tñ po-
terit alienare, & ſic donare, aut uendere aliq̃ rem il
lius particularẽ ẽt quoad directum dominium, vel
26 dici poſſet, † ꝙ donatio, ſeu alienatio ſaltẽ ualebit
quoad illud utile dominium, qđ donator, ſeu uen-
ditor habebat, vr̃ enim facta ſaluo iure domini, uel
abſq; eius præiudicio, donando, aut uendendo rẽ
ut feudalẽ iuxta poſita in l. ſi domus in fi. per ſcrib.
ff. de lega.1. & in c.1. q̃ fuit prima cau. benef. amitt.
& per feudiſtas in c.1. de prohib. feud. alien. per Fe-
der. Bal. in c.1. §. hoc quoq; de ſucceſſ. feud. ¶ Rur-
27 ſus † & ſi donatio, uel uenditio non ualeret, & ſic
foret reuocanda, tñ ius reuocandi ſolũ ad dominũ,
& non ad alium, cuius non intereſt, ſpectaret, ut tra
ditur per Guid. Pap. in q. ſua 305. & probatur ex tex.
iuncta gl. & ibi Bal. in d. c.1. de prohi. feu. alien. per
Feder. & in c.1. de prohib. feud. aliena. per Lotha.
& in c.1. §. ſi uerò, ibiq; Iſernia, & alij de inueſtit. de
alien. re facta. ¶ Ex p̃miſſis igitur infertur, ꝙ quoad
ipſos litigantes, qui omnes cãm ab Illuſtriſſ. Duce
Vrbini habuerunt partim ex donatione, partim ex
emptione, donatio, & uenditio ualẽt, neq; illorum
intereſt earũ nullitatem allegare. Quare concludẽ
dum eſt, dictum Caſtrũ Montisbelli non iure feu-
di, ſed partim titulo emptionis, & partim titulo do
nationis acquiſitũ fuiſſe, penitus namq; inter ſe dif
ferũt, ꝙ quis iure feudi habeat, uel donationis, aut
uenditionis, & eſt illorũ diuerſa natura, & ſubſtan-
tia, ut ex prædictis patet, & ex ijs, quæ ponit Bal. in
rub. C. de iure emphyt. et latius Iaſ. in l.1. in 3. gl. C.
28 eod. tit. et † Bal. in rubr. C. de cõditio. ex lege dicit,
ꝙ ꝯtractus feudi magis accedit beneficio, q̃ ꝯtrac̃tui, et
ideò ſeparatam naturã ab alijs ꝯtractib. habere dr̃: di-
xitq; notanter Bal. in l. qui ſe patris col. 10. in uerſ. et
29 ſatis C. unde liberi, ꝙ † ſi princeps feudum alicui
concederet, recepto certo pretio, diceretur ꝯtractus
emptionis, et uenditionis, non aũt feudum ẽt ꝙ nõ
eſſet expreſſum nomen emptionis, & uenditionis,
ſed dictum foret in inſtrõ indulgemus, et concedi
mus etc. Quo fit, ut ſi in hmõi inſtrõ, qñ certum pre
cium interuenit, dictũ eſſet, qđ ipſe princeps uen-
debat talib. ementibus ẽt ꝙ diceretur ex cã feudi,
multò magis ſimplex uenditio diceretur, et nõ feu
dum. At in caſu noſtro non fuit expreſſum, ꝙ con-
ceſſio fieret ex cã feudi, ſed ꝙ pro duab. tertijs Ca-
ſtrum fuit uenditum D. Petræblãchæ, et comitib.
Antonio, et Iulio pro certo pretio, ergo nullo mo
do feudum, ſed ſimplex uenditio dicetur: hoc idẽ
clarè uoluit Præpoſ. in c.1. col.3. de benef. frat. Qua-
30 re ſequitur, † ut pro illis duabus tertijs caſtrum ſit
quid hæreditarium, et ad omnes hæredes ẽt extra
neos tranſitorium arg. l. pactum ff. de probat. Vel
prout infertur ex inſtrõ uenditionis, ad filios legiti
mos, et naturales hæredes: quo caſu dr̃ eſſe quid
hæreditarium, ut ad filios, niſi ſint hæredes, tranſi-
re nequeat ꝑꝑ illã qualitatem hæredib. adiectã, ad
tradita per Bar. Alex. et alios in l. ut iuriſiurandi §.
ſi liberi ff. de oper. liber. latè per Alex. poſt Imol. in
l. qđ dr̃ ff. de uerb. oblig. in l. ẽt ff. ſolut. matr. et in l. ſi
31 patroni ff. ad Treb. † Hæredum uerò appellatione
fœminæ quoq; continentur, cum ſimus in acquiſi-
tis mediante ꝯtractu emptionis, et uenditionis, quæ
ſui natura ad omnes hæredes tranſeunt, iuxta ea, q̃
hñr in d. l. ſi patroni per l. in annalib. C. de legat. cum
ſimil. quæ allegantur per doctores Abba. et alios,
ibiq; plenè dixi in c. in p̃ſentia extra de probation.
¶ Nec obſtat dictum Achid. cõiter allegatum in c.
ſi quis ſuadente 17. q.4. ꝙ qñ in ꝯtractibus fit mentio
de maſculo, ſeu uerba in maſculino genere profe-
runtur, tum fœminæ non comprehenduntur, quia
32 rñderi põt † id uerũ eſſe, qñ ſimpliciter de maſcu-
lino genere mentio fieret abſq; alia qualitate, quæ
fœminas comprehenderet: ſecus ſi cum tali quali-
tate, prout in caſu noſtro, ubi dictum fuit pro filijs,
et hæredib. et appellatione hæredum omnes liberi

et ſic

& ſic maſculi,& fœminæ continentur l.ex facto in
fi.ff.ad Treb.item qa cũ ſimus in re,quæ ad oẽs hæ-
redes tranſire põt,comprehendentur ẽt filiæ fœmi
33 næ per prædicta:& præſertim cum † filiorum appel
latione filię quoq; fœminæ cõprehendantur , ut in
l.ſi ita ſcriptum in prin.ibiq; Bar.& alij ff.de lega.2.
Alex.in l.ſed ſi hac §.liberos ff.de in ius vocan. cũ
plurib.quæ allegari poſſent.Natura ergo rei,& qua
litas adiecta generi maſculino facient,vt filiorum
appellatione fœminæ comprehendantur, & p̃ſer-
tim quia ſignificatio non abhorret , nec omnino fi
lias fœminas excludit,ut ſupra,ad nota.in d.l. ꝙ dr̃:
& benè ad propoſitũ facit,qđ uoluit.Bal.in l.2. col.
2.C.de iure emphyt.qđ amplectitur Salic.ibi in 27.
q.ubi ſi uerbo filijs adijciatur alia qualitas apta cõ
prehendere fœminas,tunc appellatione filiorũ cõ-
tinentur ẽt fœminæ, vt notabiliter colligitur ex ijs,
quæ uoluit Corneus in conſ.263.in 1. uol in fi.uer.
& Alex.in conſi.61.in 1.uolu.circa fin.rñdendo do
ctrinæ Baldi in d.l.2.ſed in caſu noſtro uerbo filijs
adiicitur qualitas hæredum,quæ fœminas quoque
continet,ut clarum eſt,& probatur in locis allega-
tis,ergo &c.Et hoc modo põt declarari,&limitari
id,qđ uoluit Archid.in d. c. ſiquis ſuadente , qđ eſt
ſummè notandum. ¶ Præterea ad corroboratio-
34 nem prædictorum facit, † nam qñ feudũ acquirit
mediante pecunia,ſiue ſit ꝯctus feudi, ſiue emptio
nis,& uenditionis,ſiue ꝯctus innominatus,tunc in
ſuccedendo non ius feudorum,ſed ius cõe ſerua-
tur:& ideò ſi ita ſit conceſſum ab initio duob. fra-
trib.uno decedẽte,alter ſuccedit,& ſic ſm ius cõe,
cum ſm ius feudorum eius portio ad dominũ re-
uerti deberet,ut in c.1.de duob. fratr. de nouo be-
nef.inueſtit.cum ſimil.&optimè probatru in c.1.de
benef.frat.& qualiter frat.fratri ſucced.,cũ ibi not.
Igitur in caſu noſtro quoad ſuccedẽdũ erit ſeruan
dum ius cõe,& non ius feudorum.¶ Vltimũ nunc
aggredior;utrum dictæ ſorores, attenta forma in-
ueſtituræ,ſeu conceſſionis emphyteoſis poſſint ad
bona emphyotica admitti:& paucis utendo ꝑ mo
35 dum additionis concludo, † qđ aut cõſideramus
primã conceſſionem,per q̃ res in emphyteoſim uni
data fuit,qui illam ſtipulatus eſt pro ſe, filijs, & ne-
potib.maſculis uſq; in tertiam generationẽ,& illis
deficientib.& non extantib. pro filiab. & nepotib.
ex ipſis,& eorum quolibet per lineam fœmininam
uſq; in eorum tertiam generationẽ &c. & tunc di-
cendum vr̃,ſorores Nicolæ;quæ dñr eſſe infra ter-
tiam generationem per lineam deſcendentem ip-
ſius Antonij primi emphyteotæ, uel ſaltem Iulij
antiquioris,eſſe admittendas , & præferendas ma-
ſculis alterius lineæ,qm̃ cum pars dimidia dictorũ
bonorũ ad Nicolam filium Antonij,aliaq; dimidia
ad Caiũ filiũ Iulij poſthumi deuenerit , inter quos
hæc bona fuerunt diuiſa,illiſq; mediantib.ad diuer
ſas lineas à Iulio antiquiore deſcendẽtes profecta,
atq; euenerit,ꝙ linea maſculorum Antonij iunio
ris defecit,& ſuperſunt ex illa duæ fœminæ,illæ ꝓ-
fectò tanq̃ de linea maſculorum deficientis ſunt p̃
ferendæ maſculis alterius lineæ , hoc eſt Caio , qui
deſcendit à Iulio poſthumo;& hoc per tex. in c.1.
de eo,qui ſibi,& hæred.in §.fi.quem tex. intelligas,
ut ibi feudum fuerit conceſſum hoc pacto,ꝙ illud
tranſiret ad maſculos,& illis deficientib. ad fœmi-
nas:nam tex.ibi uenit coniunctiuè ad præceden-
tia,ergo non loquitur retentis iiſdẽ terminis,& ſic
qñ non eſſet facta conceſſio ſub ſimili pacto , vc3,
ut omni caſu excluderentur fœminę aliquo extan
te maſculo,ſed ſolum qñ eſſent diſtinctæ lineæ , &
gradus,prout in caſu occurrenti , alioquin fruſtra
ibi dubitaretur,an etiam à fœmina alterius filij eſ-
ſet recognoſcendum,an uerò à filio maſculo alte-
rius:Modo ibi dr̃,ꝙ ille uaſallus,qui feudũ obtine
bat,ut ſupra,illud militi in beneficium conceſſit,
deinde cõcedens mortuus fuit,duob. relictis filijs
maſculis,quorum alter deceſſit relicto filio maſcu
lo,alter uero ſuperſtite filia fœmina,dubitatũ fuit,
à quo miles debeat feudum recognoſcere, utrũ à
maſculo,an à fœmina,quidam dixerunt à maſcu-
lo,& quidam à fœmina:q̃ opinio , ꝙ à fœmina, ibi
ultimo loco,refertur,ergo vr̃ approbata iuxta not.
in l.qui filium in fi.ff.ad Treb.Roma.in ſingu.93 eſt
igitur ibi caſus,ꝙ qñ feudum ab initio fuit uni cõ-
ceſſum,ut ſupra,deinde trãſeat ad duas lineas,quo
uſque aliqui de una linea,& gradu extant, ẽt ſi fœ-
minæ ſint,alij de alia linea,ẽt ſi maſculi ſint,admit-
ti non poſſunt,q̃uis aliqui ꝯrium uoluerint.¶ Neq;
huic deciſioni obſtat d.c.1.in prin.eod.tit.ubi licet
feudum fuerit ;conceſſum pro hæredib. maſculis,
& illis deficientib.ꝓ fœminis, tñ maſculus alterius
36 lineæ præfertur fœminæ alterius lineæ: † Nam ſm
Bal.in auth.ceſſante in ult.col.C.de legit. hæred.il-
lud ibi eſt,qm̃ tenor inueſtituræ ponebat oẽs ma-
ſculos ex una parte, quos fœminis p̃ferebat, ꝑpea
nil mirum,ſi fœminæ locus ibi non eſt, aliquo extã
te maſculo:at in caſu d. c.in fi.ſecus eſt,qa ibi duæ
lineæ,ſeu duo gradus ſeparatim facti erant.¶ Prę̨te
37 rea † præſuppoſito,ꝙ in caſu , quo conceſſio facta
fuiſſet uni tm̃ à principio ſub forma, de qua ſupra,
in feudis fœminæ deſcendentes nullo modo poſ-
ſent admitti,ſtantib.aliquib.maſculis deſcendenti
bus per tex.qui malè , & forte nullo pacto euitari
põt,in d.c.1.de eo,qui ſibi,& hæred.in prin.ubi ca-
ſus apertus vr̃,cui nõ repugnat tex.ibi in §. fi.qa ſm
ueram,& cõem lecturam idem probatur ibi,qđ in
prin.vc3 ꝙ fœmina deſcẽdens ꝑꝑ maſculos exclu
datur,tñ dici põt illud habere locum,& procede-
38 re in feudis,† in quib.ſm illorum naturam fœmi-
næ non ſuccedunt,neq; admittuntur , ut in c. 1. de
natu.ſucceſſ.feud.& ibi glo.c.1.§.hæc aũt qui feud.
dare poſſunt,c.1.de grad.ſucced.in feud. Secus ue-
39 ro † in emphyteoſi ẽt eccleſiæ , cuius natura eſt,ut
ẽt deſcẽdentes fœminæ ſuccedere ualeãt , ſicut ma
ſculi §.emphyteoſim de non alien. aut permut. re-
bus,& eſt cõis opinio ad tradita per Alex.in l.quod
dr̃ ff.de uerb.oblig. & in l.ſed ſi hac §. liberos ff. de
in ius uocan.in pari igitur caſu,datiſq; parib.termi
nis fœminæ facilius,& magis ad emphyteoſim , q̃
ad feudum admittuntur.Quare in caſu primo ꝓpo
ſito q̃uis in caſu d c.1.de eo,q ſibi,&hæred.in prin.
fœminę unius lineæ,& gradus nequeant ad feudũ
admitti,extantib.maſculis alterius lineæ , tñ ſecus
erit in emphyteoſi:Nam qñ emphyteoſis eſt con-
ceſſa ſub forma,de qua ſupra,vc3 pro maſculis, &
illis deficiẽtib.pro fœminis,vñr diuiſæ lineæ,& ma
ximè in caſu occurrenti attenta forma ſuę conceſ
ſionis,dicendo pro filijs , & nepotib. maſculis uſq;
in tertiam generationem,ita ꝙ pars præmorientiũ
in ſuprauiuentes deueniat,& accreſcat,& filijs,&
nepotib.maſculis deficientib. & non exiſtentib. ex
tunc &c.pro filiab.et nepotib.fœminis &c.Facit be
nè ad propoſitum,quod uoluit Corn. in conſ. 263.
in 1.uolu.& conſ.233.in 4.uol.col.pen.et in d. conſ.
263.multa ponuntur,q̃ huic caſui optimè adaptan
40 tur,et præcipuè,ꝙ † pater,qui acquiſiuit, præſumit
magis diligere filios,ſeu filias unius ſui filij in por-
tione ei delata,et acquiſita,q̃ alium filiũ ſuum , ſeu
ex illo deſcendentes ẽt maſculos;ut eſt tex. in l.cũ
auus,ibiq; doct.ff.de cond.et demon.et l.cum acu-
tiſſimi C.de fideic.in caſu igitur occurrẽti primus
emphyteota ſtipulatus filijs etc. cenſeri debet uo-
luiſſe in portione emphyteoſis deferenda,ſeu dela-

ta ipſi Antonio filio debere ſuccedere ſuos deſcē-
dentes ēt fœminas,ut ſunt Catherina, & Anna, &
non Caiū filiū Iulij,qui admitti dēt ſolū ad partem
Iulij patris ſui,donec deſcendentes Antonij ſuper
ſint:& hoc argō utitur Corn.in d.cōſ.in prin.2.col.
Quod ſuadetur,nam ſicut in illa parte Antonium
prędilexit,ita &neptes ſuas ex ipſo Antonio,nepo
tib.ex eo non exiſtentib.illas namq; dilexiſſe cen-
ſetur pp filium Antonium,vt in l.dedit. dotem.ff.
de colla.bon.Hoc motiuo in ſimili utitur Soc. in
d.l.cū auus col.62.in 5.caſu. Adducit ēt Corn.ibi
in ult.col.Paul.de Caſt.in quodā conſ. deciſiuo uo
lentē,ꝙ ēt in caſu,quo emphyt.fuit à principio con
ceſſa uni,q̄ poſtea ad plures ſuos deſcendentes per
uenit,quorū unus unā tm̄ filiā habuit alius plures fi
lios maſculos,portio habentis unicā filiam ſpecta-
re debuit ad filiam, & non ad filios maſculos alte-
rius,eramusq; in caſu cōuentionis,vt generatio ma
ſculina ſemp eſſet p̄ferenda.Et q̄uis allegaretur d.c.
1.de duob.frat.à c.inueſt.tū ille tex. nihil faciebat,
qm̄ loquitur,qn̄ cōceſſio ab initio duob.facta fuit:
Paul.aūt ſm Corn.ibi tex.meliorē allegauit in c.1.
de natu.ſucceſſ.feudi,ubi ſm cū eſt tex. mirabilis,
ꝙ ſi duo fratres ad diuiſionē bonorū deueniāt, &
feudū paternū alteri in totū aſſignetur,illud nunq̄
deuenire pōt ad deſcendētes alterius lineæ, donec
ſuperſint deſcendentes illius,cui in diuiſione fuit
aſſignatum.Refert ēt Corne. quendā D. Benedictū
præceptorē ſuum in caſu noſtro pro fœmina con-
ſuluiſſe:& hæc ſufficiant,qn̄ à principio uni tm̄ em
41 phyt.conceſſa fuiſſet.¶ Si aūt † emphyt.in caſu no
ſtro plurib.fuiſſet conceſſa,qui deceſſiſſent,ſuis de
ſcendētib.relictis,quorū unus fœminas tm̄,&alius
maſculos habuiſſet,put vr̄ eſſe caſus noſter,in quo
D.Petræblancæ, Antonio,& Iulio poſthumo em-
phyt.fuit conceſſa pro ſe,& filijs,& nepotib.maſcu
lis,& illis deficientib.& nō extantib. pro fœminis,
& ex Iulio remanſit Caius,ex Antonio uerò Ca-
therina,Anna,& Nicola;deceſſit poſtea Nicola ſu-
perſtitib.ſororib.ſuis,& Caio patruele:in caſu iſto
abſq; dubio tenendum,& concludendū eſſe arbi-
tror,ꝙ quoad portionem Antonij filiæ ſuæ fœmi
næ ſint præferendæ Caio,qui eſt de linea Iulij,vt vr̄
tex.in terminis,q male pōt euitari,in d.c.1.de duo-
bus fratr.à c.inueſt.ubi facta fuerat conceſſio pluri
bus fratrib.pro ſe,& filijs ſuis maſculis, illisq; defi-
cientib.pro fœminis:dr̄ ibi,ꝙ filia,q̄ ex uno remā-
ſit,admittit̄,excluſis maſculis natis ex alio fratre:
& ita per illum tex.affirmat Corne.ex mente Paul.
Caſt.in d.conſi.263.in ult.col. idē uoluit Bal. in l.fi.
in 2.col.C.de ſuis,& legit.& præmiſſa corroboran
tur ex not.per Bal.in conſi.32.incip.præmiſſis uer-
bis,quē refert Corneus in d.conſ.233. in fi.3.col.ꝙ
qn̄ teſtator diſponit,ut una res de liberis in liberos
uadat,ſi unus decedat plurib. relictis filijs, donec
ſupereſt aliquis,de una linea,non ſuccedunt alij de
alia linea,argu.d.c.1.de natu.ſucceſſ.feud.¶ Viden-
dū eſt ēt breuiter,vtrum dictus Caius ex bonis, q̄
fuerunt d. Nicolæ,poſſit aliq̄ legitimā,& Trebellia
nicā detrahere,& ſi rectè conſideretur, nullā poſſe
detrahere dicendū eſt,quiq; aliter diceret,iudicio
meo ſomniaret, qa neſcio reperire caſum, in quo
in noſtris terminis hæ duæ quartæ Caio deberi poſ
ſint, non ex perſona ſua,qa ipſe non fuit grauatus
reſtituere per fideicommiſſum ſpāliter,nec ſub no
mine collectiuo,ut ex uerbis teſtamenti dicti Iulij
colligitur,nec eſt ille,ꝯ quem à ſororib.petatur re-
ſtitutio ex aliquo fideicommiſſo: ergo non eſt ta-
lis,ut ex ſua perſona poſſit dictas duas quartas de-
trahere,quæ illi ſoli permittuntur, qui eſt de filijs,
& liberis teſtatoris,& grauatus per fideic. reſtitue-
re,c.Raynutius,& c.Raynaldus cum ſimil.extra de
teſtamen.Si uerò Caius diceret dictas duas quar-
tas ſibi deberi ex perſona Iulij poſthumi patris ſui,
qui pōt dici grauatus ſibi reſtituere uirtute primę
ſubſtōnis, dico ꝙ illas debuit habere, & detrahere
in bonis,&de bonis ipſius Iulij poſthumi,cuius Ca
ius eſt hæres:Et ideò in hoc caſu dici pōt,qđ petis
intus habes,qm̄ cū ipſe Caius totū habeat,hoc eſt
integrā partē ſuam,q̄ habere debuit ex bonis pater
nis Antonij teſtatoris,merito ēt in illo toto habuit
& inuenit trebellianicā,& legitimā ipſi Iulio debi
tam in bonis paternis.Si aūt Caius uellet legitimā,
& Trebellianicam ex perſona Antonij, qui ex pri-
ma ſubſtōne vr̄ grauatus per fideicommiſſum reſti
tuere filijs ſuis,hoc eſt Nicolæ,& tunc fruſtra hoc
petit,qa Caius non fuit hęres Antonij, ſed ipſe Ni
cola:ergo ius detrahendi legitimam, & Trebellia-
nicam ad Nicolam filium,& hæredem ſpectauit,
& non ad Caium,qm̄ ad hæredem hæredis grauati
poſt mortem reſtituere ſpectat detrahere,& pete-
re dictas legitimas l.cohęredi.§.cū filiæ.ff.de uulg.
& pup.& ibi Bar.Imol.& Alex.& in l.qui duos eod.
tit.c.cū pater cū ibi not.de teſta.in 6.Et ſi Caius uel
let detrahere,& conſequi dictas legitimas ex per-
ſona Nicolæ,tanq̄ ipſe fuiſſet grauatus per fideic.
reſtituere,dico hoc non poſſe facere,in primis,qa
Nicola nō fuit grauatus,nec illi aliqua fuit ſubſti-
tutio facta,cuius caſus euenerit,ut ſupra dictū fuit
in prin.& ideò Caius male petit.Præterea & ſi ex p
ſona Nicolæ eſſet aliqua Trebellianica detrahen-
da,qa ipſe fuiſſet grauatus,pfectò hoc ius detrahē
di ſpectaret ad hæredes d.Nicolę p p̄dicta,& ꝯñr ad
ſorores,q̄ illius ſunt hæredes . In reliquis ptranſeo
cū ijs,q̄ ſubtiliter,& copioſè dixerunt alij clariſſ.
Conſultore,quorum ſentētiæ in omnib. adhæreo.

SVMMARIVM.

1 *Frater uterinus de iure cōi indiſtinctè excludit patruū: quid ſi ſtatutum excludat matrē, alioſq; per lineam maternam deſcendentes exiſtente patruo,uel alijs agnatis,& nu.3.*
2 *A ſucceſſione nō excluditur quis ubicunq; remotior illo aliàs per ſtatutū excludens eū, qui primū excludebat,nō ſuccedat in locū eius,quē excludat,ſed potentius in ſuccedēdi habeat.*
4 *Statutum excludens matrem propter patruum,alioſq; agnatos,fauore agnationis conſeruandæ dicitur inductum.*
5 *In correctorijs etiam ex identitate rationis fit extenſio.*
6 *Excluſa matre,oēs quoq; ab ea deſcendētes dn̄r excluſi,qn̄ eſt eadē ratio.Idem de filia excluſa,& qn̄ hoc uerum ſit.nu.8.*
7 *Matre à ſtatuto excluſa,extantib.agnatis,auus quoque maternus excluſus eſt,licet de eo ſtatutum non meminerit.*
9 *Comprehenſum ex identitate rationis non dicitur omiſſum.*
10 *Bar.in l.1.§.qui habebat.ff.de bonor.poſſ.ꝯ tab.declaratur.*

EPITOME.

STatutum excludens matrem,& alios aſcendentes per lineam maternam,exiſtentib.patruo,uel alijs agnatis,à ſucceſſione ab inteſtato,excludit etiam fratrem uterinum.

CONSILIVM CLIII.

CIrca dubium,de quo quæritur,an ſi p ſtatu
tū excludantur mater,& alij aſcendentes
per lineam maternā, exiſtēte patruo, uel
alijs agnatis,à ſucceſſione ab inteſtato, dicat̄ ēt ex-
cludi frater vterinus,qui in vtero eſt:& non exclu-
1 di primo aſpectu vr̄, † quinimmò ipſe frater uteri
nus excludere debet patruum,ſeu patruos,qm̄ hic
eſt caſus omiſſus à ſtatuto,ergo remanet ſub diſpo
ſitione iuris cōis l.commodiſſimè ff.de libe.& po-
ſthu.l.ſi uerò §.de viro l.ſi cū dotē ff.ſolu. matr. ſed
de iure cōi frater vterinus excludit patruū indiſtin
ctè,ut eſt tex.in auth.poſt fratres. la 1.& in corpore
unde ſumitur, & ibi Salic.C.de legit. hæredi.ergo
&c.& ita tenet Bal.in l.illam.C.de colla.qui reprehē
dit Bar.ꝯrium tenentē in l.2.§.uidendū.ff.ad tertul.

¶ Secundo